

Svar (26/4 99)

Økonomiministeren (Marianne Jelved): Siden 1982 har målsætningen i den danske valutakurspolitik været at holde en fast kronekurs i forhold til D-mark og de øvrige kernelandes valutaer. Fra 1. januar 1999 er denne fastkurspolitik fortsat overfor euroen.

Der er nærmere redegjort for valutakurspolitikken i tredje fase af ØMU, herunder forudsætningerne for fastkurspolitikken, i kapitel 8 i Økonomiministeriets publikation »Danmark i det økonomiske samarbejde i EU '98« fra december 1998, samt i kapitel 8 og 9 i Økonomiministeriets publikation »Danmark uden for euroen« fra marts 1998.

En troværdig stabilitetsorienteret økonomisk politik spiller en vigtig rolle for at skærme fastkurspolitikken. Hertil kommer, at ERM II er vigtig for at støtte den ønskede fastkurspolitik, da ERM II indeholder en gensidig forpligtelse til at intervenere, hvis kronen skulle svinge mere end $\pm 2,25$ pct. i forhold til centralkursen på euro.

Vedrørende mulighederne for indførelse af kapitalrestriktioner kan det i øvrigt oplyses, at som udgangspunkt er kapitalrestriktioner ikke tilladt i henhold til EU-traktaten. Efter procedurer fastlagt i traktaten kan der i tilfælde af alvorlige forstyrrelser i kapitalmarkedernes funktion eller alvorlig ubalance på betalingsbalancen indføres kapitalrestriktioner.

Siden 1994, hvor også anden fase af ØMU trådte i kraft, har intet EU-land benyttet sig heraf.

Spm. nr. S 1794

Til økonomiministeren (19/4 99) af:

Frank Dahlgard (KF):

»Hvilken fordel har Irland hidtil haft af at tilslutte sig ØMUen og euroen?«

Begrundelse

I tidsskriftet Forbes (19. april 1999) beskriver Richard C. Morais, hvorledes Irland har været nødt til at halvere sine rentesatser for at tilpasse sig til Tysklands og Eurolands fælles renteniveau. Den Europæiske Centralbanks seneste

rentenedsættelse hér i april 1999 har selvsagt yderligere sænket rentesatserne - også i Irland. Da den irske økonomi imidlertid er overophedet, er der behov for den modsatte rentepolitik af den, der rent faktisk er ført. Tilsvarende betragtninger kan vel gøres gældende for visse andre euro-lande.

Svar (26/4 99)

Økonomiministeren (Marianne Jelved): ECBI (Euro Changeover Board of Ireland) under den irske regering har offentliggjort en pjece, der beskriver ØMU'en, euroen og den irske regerings holdning hertil. Den hedder »Economic and Monetary Union (EMU) and the Euro«.

Heri hedder det blandt andet om den irske politik vedrørende irsk tilknytning til ØMU'en og euroen (side 12): »Irland støtter den Europæiske integration, og i og med at ØMU markerer et væsentlig trin i den proces, har Irlands politik altid været at være kvalificeret til at deltage i ØMU'en fra starten« (Alle citater er efter egen oversættelse).

Af pjecen nævnes endvidere følgende fordele ved ØMU'en på side 11:

- Eliminering af transaktionsomkostninger og valutakursrisiko for handel og turisme blandt deltagende medlemslande.
- Lave og ganske ens renter blandt de deltagende medlemslande.
- Konsolidering og yderligere udvikling af Det Indre Marked.
- Fremme af prisstabilitet, sunde offentlige finanser og vedvarende lavinflationær vækst i de deltagende medlemslande.
- Øget tiltrækningskraft på udenlandske investeringer i de deltagende medlemslande.
- En stemme i beslutningerne vedrørende den fælles pengepolitik i EU.

I pjecen gives desuden et referat af en rapport, om ØMU'ens implikationer for Irland udgivet af ESRI (Economic and Social Research Institute). Rapporten hedder »The Economic Implications for Ireland of EMU« og er udgivet i 1996. I konklusionen af denne rapport hedder det: »... medlemskab af ØMU'en vil alt i alt være økonomisk fordelagtigt selv hvis Storbritannien bliver uden for«. (Citater stammer fra pjecen »Economic and Monetary Union (EMU) and the Euro«).

I en senere kommentar fra en af rapportens redaktører, Terry Baker, i »The Irish Times« den 4. marts 1998 hedder det: »Set i bakspejlet synes